

Sveikas, žirmūnieti,

esu Ieva, man 27-eri. Mano gyvenimas susijęs su dviem sritimis – aplinkosauga ir politika. Politikos analitikos mokiausi Vilniaus universitete: Tarptautinių santykių ir politikos mokslų institute įgijau bakalauro ir magistro laipsnius. Dabar vadovauju Žaliosios politikos institutui. Esu Sąjūdžio už Lietuvos miškus steigėja.

Nors žmonių rūpestis aplinka auga, politikai ekologiją vis dar ignoruoja. Alinančios karščio bangos, liūtys, nykstantis dirvožemis – klimato krizės išraiška. Turime šiam iššūkiui ne tik pasiruošti. Išnaudokime jį savo gerovei kurti!

Ką siūlau?

Iki 2050 m. pereiti prie CO₂ emisijoms neutralios ekonomikos, o tam pasiekti – ekologinę mokesčių reformą. Turime perkelti mokesčių krūvį nuo darbo jėgos ant tų, kas teršia ir eikvoja gamtos išteklius. Šis pokytis kurtų paskatas pramonės, transporto ir žemės ūkio sektoriams veikti švariau, greičiau atsisakyti iškastinio kuro (naftos, dujų, anglies) ir pereiti prie atsinaujinančios energetikos (saulės, vėjo, biomasės, hidroenerģijos).

Ką svarbu atlikti jau šiandien?

- DAUGIABUČIŲ RENOVACIJA
- MIŠKŲ IR MIESTO ŽELDYNŲ APSAUGA
- PASKATOS RINKTIS NETARŠŲ TRANSPORTĄ

Finansuoti tai turime mažindami šešėlį ir DIDINDAMI MOKESČIŲ PROGRESYVUMĄ. Stipri vidurinioji klasė ir didesnis stambaus kapitalo indėlis į valstybės biudžetą – būtini.

Ką tai duos?

Sveikesnę aplinką mums ir būsimoms kartoms. Augs visų dirbančiųjų pajamos, valstybės biudžetas.

Į ką nukreipti naudą pirmiausia?

- JAUNAS ŠEIMAS: didinti *vaiko pinigų*, paramą pirmam būstui, poreikius atitinkančiam ugdymui
- Išteklius taupantį PRADEDANTĮ VERSLĄ
- SENJORUS. Savanoriauju teikiant emocinę pagalbą vienišiemis senoliams. Iš arti matau, kaip juos veikia vaikų emigracija, skurdas, prasta sveikatos priežiūra. Įsipareigoju mažinti atskirtį – senatvė turi būti ori